

KUTKRUIDEN

**Een actuele en hilarische komedie in twee bedrijven
voor dames**

door

RUUD VAN LING

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KUTKRUIDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

INLEIDING:

In het vroege voorjaar van 2016 verscheen er in het Leidsche Dagblad en in het Noord-Hollands Dagblad een artikel dat de aandacht trok van toneelschrijver Ruud van Ling uit Heerhugowaard.

Een tweetal dames hadden de heilzame werking van een vaginale stoomdouche ontdekt en brachten hun bevindingen naar buiten. Auteur Ruud van Ling herkende onmiddellijk de mogelijkheden voor een hilarisch toneelspel, hem als het ware aangeboden op een presenteerblaadje. Artsen zetten onderwijl hun vraagtekens bij deze nieuwste ontwikkeling in de gezondheidszorg. Zij zien weinig heil in deze reinigingsrituelen inzake de vrouwelijke intieme lichamelijke hygiëne. Maar in deze tijd van anusbleking, schaamlipcorrecties, borstvergroting of -verkleining, tepelverplaatsingen, tatoeages op alle mogelijke plekken van het lichaam, en botoxbehandelingen, kwam deze cosmetische uitbreiding allerm minst onverwacht. Er zal beslist een publiek voor zijn. Het vrouwelijk schoonheidsideaal, veelal door mannen gedicteerd (en nogal wat vrouwen laten zich dat aanleunen), ondervindt steeds meer steun vanuit de (para)medische hoek. Weliswaar veelal op eigen kosten van de 'patiënte' of cliënt. De zorgverzekeringsmaatschappijen staan zeer huiverig en vaak afwijzend tegenover vergoeding van allerlei onnodige cosmetische ingrepen. Zij betalen alleen bij overduidelijke medische noodzakelijkheid.

Het toneelstuk wordt vertolkt door zeven vrouwen, echter één rol kan ook door een man gespeeld worden. Dit uiteraard ter beoordeling van de regie en afhankelijk van de bezettingsmogelijkheid.

PERSONEN:

COBY LANGEVELD, schoonheidsspecialiste. Eigenaresse van beautysalon en wellnesscentrum Beauty for Ever. Leeftijd tussen de 25 en 45 jaar. Heeft het een beetje hoog in haar bol, ze heeft een 'eigen zaak'. Getrouwd met haar Gerard, die verder in het hele stuk niet voorkomt, maar ze heeft het wel regelmatig over hem en niet altijd in de meest gunstige zin, echter dat heeft ze zelf amper in de gaten. Ze droomt van uitbreiding van haar schoonheidssalon, maar de zaak loopt op het moment dat het stuk speelt niet zo best en de bank begint moeilijk te doen.

NEL DRAAI, haar compagnon. Visagiste en nagelstyliste. Ziet er volks en een tikje ordinair uit, veel bling-bling. Getrouwd met Willem, hij wordt wel in het stuk genoemd maar speelt verder geen rol. Nel kan andere vrouwen omtoveren in ware schoonheidskoninginnen, terwijl ze er zelf niet uitziet, kleren in schreeuwende kleuren en een overdreven felle make-up. Altijd eenvoudig en enigszins volks gebleven, heeft een hekel aan kapsones, waar haar collega Coby zich nog wel eens aan bezondigt. Leeftijdscategorie dezelfde als Coby. Zij en Coby zijn wel al vanaf de kleuterschool hartsvriendinnen, kennen elkaar, hun wederzijdse echtgenoten en kinderen door en door.

JETTY LANGEVELD, moeder van Coby. Altijd eenvoudig gebleven, want in feite is haar dochter Coby ook van simpele afkomst. Oudere vrouw, leeftijd tussen de 55 en 65 jaar of daaromtrent. Een nuchtere tante, die voor ieder probleem een oplossing weet. "Als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan" is haar lijfspreuk. Is zij weduwe? Of een alleenstaande moeder? Want over de herkomst en het lot van Coby's vader wordt nogal mistig en schimmig gedaan, op het nerveuze af.

Mevrouw AMELIE VAN AMERONGEN, vaste, rijke en ogenschijnlijk(?) gefortuneerde klant van Beauty for Ever. Komt er elke week. Zegt van Oude Adel te zijn, maar heeft altijd een smoesje om voorlopig even NIET te betalen. Dan komt het weer niet uit, dan is ze haar pinpas vergeten, dan was er een storing van de computer van de bank, dan is ze 'vergeten' geld van de bank te halen etc. Leeftijd tussen de 40 en 50 jaar, maar mag ook ouder of jonger zijn. Praat geaffecteerd maar kan buitengewoon uitvallen.

STEFANIE WOORDBREUK, eveneens klant van Beauty for Ever. Wil van de schoonheidssalon een criminele organisatie van maken, een witwasserij, compleet met mensenhandel en party-drugs. Ziet mogelijkheden om Coby en Nel voor haar karretje te spannen en zelf buiten schot te blijven. Lijkt van goede doen, is door en door slecht. Leeftijd tussen de 30 en 40 jaar, maar ook dit is niet dwingend.

PAULINE ZOUTMAN, stagiaire bij Beauty for Ever. Rond de twintig jaar. Moet heel erg verlegen, argeloos en nogal onnozel overkomen, maar ondertussen... Heeft de meest vreemde ideeën en denkbeelden. Slecht opgeleid, vooral wat betreft taal en rekenen, maar daar kan het arme lieve kind eigenlijk weinig tot niet aan doen. Ze heeft op een verschrikkelijk slechte basisschool gezeten (zo'n moderne waar je vooral veel leuke dingen doet) en het vervolgonderwijs was al niet veel beter.

ERICA VENINGA, Rijksinspectrice van het Ministerie van Volksgezondheid. Een pinnige verschijning, streng-met-een-knotje, van middelbare leeftijd. Deze rol kan ook door een MAN gespeeld worden, het prototype van de dorre onkreukbare saaie ambtenaar, al is dat maar schijn. Hij heet dan ERIC VENINGA.

Totaal zeven vrouwenrollen, waarvan er ook één door een man gespeeld kan worden.

DECOR:

Het interieur van een keurige luxe schoonheidssalon. Veel wit en glimmend chroom. Behandel- of massagetafel, gynaecologenstoel voor intern onderzoek. Diverse stoelen, een modern schrijfbureau, met daarop een groot boeket bloemen, en een telefoon. Op de achterwand een groot bord met de tekst "Wellnesscentre Beauty for Ever". Diverse medische attributen her en der op het toneel. Het geheel moet professioneel overkomen. Opkomen en afgaan via de coulissen.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zit Coby aan haar bureau administratie te doen, front zaal. Zij is gekleed in een halflange witte doktersjas met korte mouwen. Zo nu en dan zucht zij en schudt vertwijfeld haar hoofd. Van links komt op Nel, in zeer flamboyante kleding. Dito opmaak. Zij kijkt richting zaal, richt zich dan tot Coby.

NEL: Hallo Coby... Zo, dat zijn aardig wat mensen in de wachtkamer... Moeten die allemaal vanavond nog geholpen worden?

COBY: *(Zuchtend)* Dat zijn geen klanten, Nel... Dat zijn belangstellenden.

NEL: *(Kijkt spiedend en wijzend de zaal in)* Er zitten er toch overigens bést een paar bij die een total make-over zouden kunnen gebruiken... Die ene daar, die grijze... Of die met dat kale hoofd...En die daar, met die bierbuik... Hemel, wat een pens. Heeft u dat al lang, mijnheer?

COBY: *(Komt naast Nel staan en tuurt ook de zaal in)* O, die... Daar zitten er wel meer van... Een bierbuik masseer je niet weg, al leg je 'm onder een stoomwals... Mijn man Gerard heeft er net zo één... 'Goed gereedschap hangt onder een afdakje', zegt-ie dan ... Maar hij heeft geen afdakje, het is bij hem meer een complete waranda. Met warrig struikgewas waarin niets terug te vinden is.

NEL: *(Proestend)* Als die van mij thuis heeft geklust, komt mijn vader het nalopen als mijn man naar zijn werk is. Ik wil hem niet kwetsen, maar ik wil ook niet doodgaan door koolmonoxidevergiftiging of onder stroom komen te staan. Maar verder is-t-ie best aardig. Wat-ie doet weet ik niet precies, maar er komt leuk geld binnen, plus wat ik erbij versier.

COBY: *(Proestend tot Nel, en wijzend naar de zaal)* Heb jij bij sommige vrouwen die rimpels gezien? Erg hè? Dat is niet meer glad te strijken, zo ruim als die in hun vel zitten... Méters over! En dames, als u een kleurspoeling heeft... Wél bijkleuren hoor, die uitgroei! En hóóglond na je zestigste: daar trapt geen mens meer in.

NEL: *(Zij pakt een doekje en neemt vluchtig de behandeltafel af)* Zo, mooi... De eerste klant mag komen! *(Zij kijkt verwachtingsvol richting zaal)* Vooruit, mensen... Waar blijven m'n klanten?

COBY: *(Kucht bescheiden)* Eh... Nee Nel. Er zijn geen klanten. Vanavond niet, de hele dag al niet, de hele afgelopen week niet.

NEL: (*Hoogst verbaasd, verstart in haar houding*) Wat krijgen we nou?

COBY: (*Zuchtend*) De concurrentie is moordend. Er zijn de afgelopen maanden drie wellnesscentra annex sportscholen bijgekomen. Eén op het bedrijventerrein, één in een ouwe fietsenstalling en één in het leegstaande gebouw van V&D. Totaal geen toezicht. Iedere koekenbakker mag iets beginnen in deze branche. Je zet een paar fitnessapparaten in een vervallen schuur en je mag je sportschool of wellnesscentre noemen.

NEL: (*Verachtelijk snuivend, en maakt een afwerend gebaar*) Dat heeft toch helemaal geen stijl! Geen klasse, geen allure... Jonge meiden die nergens verstand van hebben... Dat stomme gehol op zo'n lopende band, of roeien zonder een meter vooruit te komen... En wat heeft dat trouwens met wellness te maken?

COBY: Dat doen ze er zo even bij. Een modderkuurtje, een gezichtsmaskertje, even pijnloos ontharen, de bikinilijn bijwerken, dat soort werk... En allemaal voor weggeefprijzen... Goed, sommigen kunnen beter naar een hoefsmid gaan met hun kalknagels, maar het is het geld dat telt.

NEL: (*Geïrriteerd, met haar handen voor de borst gekruist, tot het publiek in de zaal*) Mooi is dat... Hebben we ons daarom een slag in de rondte gestudeerd? Tot diep in de nacht? Stage lopen in de meest afgelegen oorden... Want je krijgt het écht niet cadeau hoor, zo'n diploma nagelstyliste en visagie... Dat is stampen en blokken! En aan sommige mensen is geen eer te behalen. Lelijk als de nacht, en stinken! Uit alle openingen.

COBY: (*Tot het publiek in de zaal en wijzend op Nel*) En daarbij heeft mijn goede vriendin Nel maar met moeite groep zes van de basisschool gehaald, toen moest ze van school... Werken! Ja, zo ging dat vroeger. Je had niets te vertellen.

NEL: (*Met gespeelde trots tot het publiek in de zaal*) Terwijl de hoofdmeester het helemaal niet erg vond dat ik als vijftienjarige bij hem in de klas zat... Ik was nog al voorlijk, op allerlei gebied... Vroegrijp noemen ze dat. Van hem mocht ik wél naar groep zeven. Dan zou hij mij persoonlijk begeleiden.

COBY: (*Verklarend tot de zaal*) Ze bedoelt, wat ze met haar hersens niet kon verhapstukken, loste ze op met haar lichaam. Die hoofdmeester is trouwens óók van school gestuurd.

NEL: (*Geschrokken*) Om mij? Jij zat ook bij hem in de klas! Zat jij onder mijn duiven te schieten, Coby Langeveld?

COBY: Dat weet ik niet, ik denk het niet... Ik speelde nog met poppen. Maar hij woonde al die tijd naast de school, en toen kwamen ze

erachter dat-ie ruim twintig jaar illegaal elektriciteit, gas en water van de school had afgetapt... En nooit een cent huur betaald voor z'n dienstwoning... Bleek dat het de gemeente een dikke twee-en-een-halve ton, een kwart miljoen had gekost! Dat vonden ze veel erger dan jouw gevoos met een of andere halfgare schoolmeester.

NEL: (*Spijtig*) Meester Bram heb ik daarna nooit meer gezien.

COBY: (*Lachend*) Ha ha! Nee! Die maakte wel dat-ie weg kwam! Hij woont tegenwoordig in Venezuela... Weet-ie zeker dat-ie niet uitgeleverd wordt wegens fraude, witwassen en flessentrekkerij, en Joost mag weten wat nog meer... Want er werd zelfs verteld dat hij beschuldigd werd van pedofi....

NEL: (*Haar onderbrekend en dromerig*) Dat zachte masseren, dat heb ik van hem geleerd... Vond-ie lekker... En dat sappige kneden natuurlijk, want daar hield-ie ongelooflijk van. Ik krijg nog steeds klanten die dat heerlijk vinden. (*Trots*) Die willen dan ook alleen door mij geholpen worden.

COBY: (*Vergenoegd tot het publiek in de zaal*) Dus u begrijpt, Nel was al vroeg van alle markten thuis... Dat scheelde bij het inwerken. Ik ken Nel al vanaf de kleuterschool. Toen samen naar de lagere school. Daarna gingen we samen stappen.

NEL: Daar kén je niet vroeg genoeg mee beginnen. (*Schudt zich behaaglijk en wellustig*) Stappen, oh, heerlijk toch? En al die kerels het hoofd op hol brengen... De één wordt nog gekker dan de ander. Dus trek leeg die tent. Een behandeling bij mij kost 50 euro. Vroeger deed ik het voor niks, maar daar ben ik mee gestopt. Voor méérwerk stijgen de prijzen. Noem het maar 'fooi'.

COBY: Toen heb ik mijn Gerard ontmoet. De mooiste jongen van de stad. Wat zeg ik? Van de hele omgeving! Staalblauwe ogen, blond haar, en een lichaam... Om rauw in te bijten.

NEL: (*Nuchter*) Ja, maar verder zo stom als een deur en zo lui als een varken.. Ik heb het je al zo vaak gezegd, Coby... Kluiten motte ze hebbe! Van een mooi bord ken je niet ete. Kijk, neem mijn Willem. Hij denkt dat ik alleen masseer, de schat... Niet moeders mooiste, dat is mij bekend. Pist regelmatig buiten de pot, ik weet het. Laat 'm. Na zo'n bevlieging komt-ie toch altijd weer op het ouwe hok terug. Manne zijn net postduive. Maar toen ik 'm tien roodjes vroeg voor onze zaak telde hij ze zó neer, zonder vragen. Kijk, dát is liefde.

COBY: (*Somber*) Nel, we draaien al drie maanden met verlies. We hebben schulden bij het energiebedrijf, bij het waterleidingbedrijf, en bij de bank. Plus een aanmaning van de Belastingdienst. Die

begint moeilijk te doen als we niet snel over de brug komen, ze zijn niet zo makkelijk meer tegenwoordig.

NEL: (*Verbaasd*) Lekker is dat... En daar kom je nu mee? Dan moet je ook je werkzaamheden maar wat uitbreiden. Niet te preuts zijn. Zal ik wat klanten naar jou doorverwijzen?

COBY: (*Huiverend en afwerig*) Brr, nee, laat maar zitten... Ach, ik dacht, een tijdelijke dip, dat hebben we wel meer gehad... En altijd overleefd. Verdorie, we zijn zelfs die rottige klotecrisis heelhuids doorgekomen, terwijl het om ons heen faillissementen regende! We hadden een goed klantenbestand, de mensen kwamen voor kwaliteit... Dat telt niet meer. Het moet allemaal tegen afbraakprijzen. En dat kan Bruin niet trekken. We moeten iets verzinnen om klanten te trekken, anders gaan we hopeloos op de fles. En wat jij doet moet jij weten, maar ik houd het netjes.

NEL: (*Neemt verslagen plaats op een stoel*) Allemachtig... Zó erg? Ik dacht ook... Tja, even wat minder klanten... Maar ja, toch wel regelmatig vaste bekende gezichten... Mevrouw van Amerongen bijvoorbeeld, die zien we hier iedere week!

COBY: (*Schrikt en cynisch, loopt geagiteerd over het toneel heen en weer*) Als mevrouw Amelie van Amerongen nu eens zou beginnen met haar openstaande rekeningen te betalen... Een lieve vrouw, een bést mens, maar er is altijd wat... Dan kon ze niet naar de bank, dan weer is ze haar pinpas vergeten, of de computer van de bank lag er uit, of de betaalautomaat was buiten werking... Ondertussen hebben we twintig behandelingen van haar tegoed, bijna duizend euro! En zo hebben we nog heel wat klanten.

NEL: (*Grimmig*) Die zal ik die mevrouw Amelie van Amerongen eens effe goed aanpakken.

COBY: (*afwerend en geschrokken*) En dat laat je maar mooi uit je hoofd. Blijft ze weg en kunnen we helemaal naar onze centen fluiten. Ze betaalt heus wel, ze is van oude adel, zegt ze, en die mensen komen hun verplichtingen echt wel na... (*Pauzeert even, dan zuchtend*) Ten minste, dat hoop ik.

NEL: Die mevrouw Stefanie Woordbreuk, die ook een paar keer geweest is...

COBY: (*Beslist en resoluut afwijzend*) O nee, die moet ik helemáál niet... Die wil er sowieso een kieteltent van maken, met nog een paar zogenaamde 'masseuruses' uit Polen of Roemenië... Ben ik geen baas meer in m'n eigen zaak, voordat ik het weet ben ik m'n vergunning kwijt en staat de zedenpolitie voor de deur... Merci!

NEL: (*Weifelend*) Op deze manier weten we zeker dat we op de fles gaan... Verdorie!

COBY: Ik had vanmorgen mijn moeder aan de telefoon... Ze vroeg hoe het ging, ze is ook niet op haar achterhoofd gevallen... Komt uit de zakenwereld, die houd je niet voor het lapje... Ik heb verteld hoe slecht het ging. Zij wist misschien een oplossing, zei ze.

NEL: *(Verbaasd)* Je moeder? Die is toch veel te oud voor dit soort werk? Hoewel, bejaardensex... Misschien is er een markt voor. En dat 'zakenwereld'... Omdat ze altijd met groente en fruit op de markt heeft gestaan?

COBY: *(Pedant)* Mijn moeder weet veel van kruiden.

NEL: *(Begrijpend knikkend)* Aha, ik heb 'm door... We gaan er iets bij serveren! Iets gezonds, zoals smoothies, van die groentesapjes en zo, en vegetarische biologische pizza's... Ja, daar zit wel iets in. 't Is te proberen.

COBY: Nee, ze had iets gelezen, zei ze... Iets over stoomkruiden.

NEL: Lieve hemel, dat is toch al zo oud als de weg naar Kralingen! Een Turks stoombad? Dat wil niemand meer, dat is wel zó ouderwets! Je zweet je het rambam, daarna ga je drinken als een gek om je vochtspiegel te herstellen, met als resultaat dat je geen ons afvalt. Met of zonder kruiden.

COBY: Ze komt straks om het uit te leggen. Ze was reuze enthousiast, het was dé oplossing, zei ze... En het was fonkelnieuw, zei ze, niemand deed het nog.

NEL: Kruidenpakkingen... Ga je in de salie, en in de rozemarijn, basilicum, oregano, thijm, kervel, dille, bieslook... Zo maak ik met Kerstmis een varkensrollade klaar, of een lamsbout... Als ik wat anders klaar moet maken, heb ik daar andere methoden voor... *(Beweegt suggestief haar handen)* Vond meester Bram toen al zo lekker... En mijn Willem, natuurlijk... Zeg... Zal ik mijn Willempie nog eens vragen om een royale donatie? Als ik 'm z'n hoofd goed op hol breng, zegt-ie overal "ja" op...

COBY: Eerst m'n moeder maar eens afwachten. Die heeft wel voor hetere vuren gestaan. Mijn vader is onbekend, dat was een vreemdeling zeker die verdwaald was zeker... Ik ben van 5 september, precies negen maanden na Sinterklaasavond. Reken maar na.

NEL: *(Onwillig en ongelovig)* Oké, oké... We gaan Beauty for Ever redden met een groentekraam... Ik moet het nog zien. Kruiden! Pepermuntkruid voor een frisse adem, lavendel tegen migraine en pruimtabak bij kiespijn. *(Van links komt op, hijgend, de moeder van Coby Langveld, Jetty Langveld. Wat oudere vrouw, gekleed in lange broek, rubber laarzen, een huishoudschort en met een hoofddoek. Een duidelijk kordate vrouw. Ze sjouwt twee grote*

boodschappentassen met zich mee, waarin duidelijk zichtbaar voor het publiek bospeen, prei, peterselie, selderij, komkommer, courgettes, appels en peren. Ze zet deze tassen demonstratief neer op de behandeltafel, zorg ervoor dat er wat groente en fruit uit de tassen rollen, duidelijk zichtbaar voor het publiek, en kijkt triomfantelijk naar het publiek in de zaal en naar Coby en Nel.

JETTY: *(met gepaste trots)* Als jullie blijft. Dé oplossing voor al jullie problemen. Het nieuwste van het nieuwste op wellnessgebied. Vaginale medische kruiden.

COBY: *(fronsend, argwanend en huiverend tot haar moeder)* Wat krijgen we nou?

NEL: *(neemt controlerend de inhoud van de tassen in haar handen)* Dat zijn toch gewoon soepgroenten?

COBY: *(verbaasd)* Moeder! Nel en ik hebben hier een wellnesscentre!

JETTY: En wat zou dat?

NEL: Geen gáárkeuken!

JETTY: *(ijverig en overtuigend betogend)* Jullie begrijpen het niet. Dit is niet om te eten. Hiermee bereid je kruidige dampen, een weldaad voor de onderkant. Ik heb het zelf ook al geprobeerd. Je weet niet wat je overkomt! Het is gewoonweg verrukkelijk! En zó eenvoudig!

COBY: Ik begrijp er niets van.

NEL: We doen al gezichtsmaskertjes, modderbehandelingen, we schrubben, schaven en boenen, we polijsten, wat moeten we dan hiermee?

JETTY: Dit is iets totaal nieuws. Vaginale reiniging door stomen. Nogmaals, het is voor je onderkant. Je voelt je na zo'n behandeling als herboren. Zo fris, zo gesterkt!

NEL: Je wilt me toch niet vertellen dat we onze klanten met hun reet in een bord groentesoep moeten zetten?

COBY: *(neemt peinzend en fronsend een forse winterwortel in haar hand)* Of zoiets van 'Zit je triestig in de put, stop dan een wortel in je kut'?

NEL: Ik was verdrietig, maar nu ben ik blij, met tussen m'n schaamlippen een bosje selderij?

JETTY: Natuurlijk niet, het gaat om het aroma.

NEL: Aha, ik begrijp het. Een maggieblokje tussen je billen, dat is wat onze klanten willen.

JETTY: Ze zijn er in Leiden mee begonnen. En Leiden is een universiteitsstad, daar wonen alleen maar hóógopgeleide mensen, geen klootjesvolk. Leidenaren maak je niets wijs. Het loopt er als een tierelier, ze hebben wachtlijsten. Kijk, je maakt een krachtig

kruidenmengsel, dat gaat in een pan kokend water, voor een stevige bouillon, zal ik maar zeggen. De hete pan zet je in de WC-pot, en dan ga je er boven zitten, en dan maar genieten, jongens... Je weet niet wat je overkomt. Rustgevend, heilzaam, verzachtend...

COBY: (*strak en afwerend*) Bespottelijk. Voor je het weet staan de blaren op je billen.

NEL: (*weifelend*) Ik weet het zo net nog niet... We zouden het toch kunnen proberen? Ik bedoel, we geven ook kleimaskers van Limburgse löss, tenminste, dat zeggen we, niet dat het ook maar een sikkepit helpt want sommige vrouwen zijn zo gerimpeld, daar helpt zelfs een stoomstrijkijzer niet meer... Toch zeggen ze dat het werkt. Ze beweren zelfs dat ze er jonger van gaan uitzien. Suggestie natuurlijk, maar we spreken onze klanten nooit tegen.

JETTY: (*vol vuur*) Je moet open staan voor vernieuwing. Op de markt verkoop ik groenten waarvan ik nog nooit gehoord heb, laat staan dan ik ze zou eten. Kouseband, wat is er mis met spersieboontjes? Wortelpeterselie, ik kende het niet. Schijn je van af te vallen, je kunt natuurlijk ook wat minder eten. Aardappelen, er zijn ondertussen wel dertig soorten. Vroeger was een pieper gewoon een pieper, je had afkokers en vastkokende, en dat was het. Ik bedoel, de ontwikkelingen staan niet stil. Wat jullie bieden is overal te krijgen. Maar medicinale vaginale kruidenbehandelingen, waar vind je die?

COBY: (*nadenkend, met wat groenten in haar handen, die ze kritisch bestudeert*) Hmm... Vaginale kruiden... Kutkruiden! Daar trapt toch geen mens in?

NEL: (*loopt nadenkend over het toneel heen en weer*) Nou... Ik weet het zo het nog niet. Als we het goed brengen... Stomen, uit liefde voor jezelf... Ik zie dat wel zitten... Rustgevend, voor de felle flamoës... Stout, voor stomende stoeipoezen... Met Spaanse pepers... Of lekker fris, met pepermuntkruiden... Verkwikkende stoom voor de spannende sportspleet... Dille en dragon voor een driftig dampende doos... Een soort plaatselijke sauna... Kijk, als we niets doen weten we zeker dat we over een paar weken op straat staan. Dan kunnen we zó de schuldensanering in, en dat heb ik al twee keer meegemaakt... Dus laat maar, daar heb ik geen trek meer in!

COBY: (*ongelovig tot Nel*) Jij denkt echt dat we onze klanten zo gek krijgen om met hun fondement boven een preisoepje te gaan zitten? Mevrouw van Amerongen in de tomatensoep, en Stefanie Woordbreuk boven de kippenbouillon? En 's winters natuurlijk in de

snert... Openen we meteen een filiaal van de voedselbank, snijdt het mes aan twee kanten.

JETTY: *(samenzweerderig)* Je moet het natuurlijk wél goed brengen... Ten eerste: gebruik zoveel mogelijk Latijnse termen... Dus geen peterselie, maar peterselium crispum, en voor prei allium porum... Uien noem je gewoon allium cepa... Wekt slijmoplossend en antibacterieel... Selderij is apium gaviolens, hoe ingewikkelder en hoogdravender de naam, des te duurder de behandeling.

COBY: *(hoopvol)* Ja, dat zou wel lekker zijn. Dat er weer eens iets binnenkomt...

NEL: Ja, sommige van onze klanten zouden dat ook wel héél prettig vinden...Mevrouw van Amerongen bijvoorbeeld. Al jaren op zoek naar de betere partij, ze is weduwe, zegt ze, haar man was iets hoogs bij binnenlandse zaken.

JETTY: Hij zal er wel glazenwasser geweest zijn, op de hoogste verdieping. *(Wijst op Coby)* De vader van Coby hier deed iets in computers, zei hij... Bleek hij ze alleen maar uit te pakken en moest hij de lege dozen naar het oud papier afvoeren. De zwendelaar.

COBY: *(opgelucht, verrast en verbaasd)* Kijk, eindelijk eens wat informatie over mijn vader... Na zoveel jaren... Waar is mijn vader?

JETTY: *(strak en bitter tot COBY)* Jouw vader deed mee aan een Elfstedentocht en is bij Hindeloopen door het ijs gezakt... Hij werd niet direct vermist want hij deed mee zonder geldig startbewijs... Hij zwendelde nou eenmaal altijd graag. Toen ze hem in de zomer terugvonden had hij z'n schaatsen nog onder, maar dat was dan ook het enige wat nog goed aan hem was... Friese doorlopers, prima kwaliteit. Wil je nog méér weten?

COBY: Waarom ben je nooit met een ander getrouwd?

JETTY: *(nuchter)* Omdat alle kerels hetzelfde zijn, m'n kind. Ze beloven je gouden bergen, maar je komt nooit weg uit het drassige dal. Nee, merci. Ik ben een groentekraam begonnen, zelfs als je niks verkoopt heb je dan altijd nog te eten, begin je gewoon aan je eigen handel.

NEL: *(giftig)* Dat van die kerels kan ik beamen. De hoofdmeester van mij was net zo. *(Op dit moment komt van links mevrouw Amelie van Amerongen het toneel op gestruikeld. Zij ziet er verfromfaaid uit, om niet te zeggen deerniswekkend. Loshangende haren en kleding die her en der gescheurd is of nog erger. Coby en Nel zien het geschrokken aan, ook Jetty toont zich geschokt en verrast)*

COBY: *(geschrokken en verbaasd tot Amelie van Amerongen)* Mevrouw van Amerongen! Mijn hemel, wat is er met u gebeurd?

AMELIE: *(rillend en hijgend)* Ik ben aangevallen.

NEL: *(nijdig en bezorgd)* Zie je wel... Alle kerels zijn hetzelfde. Viezeriken zijn het. Ga even zitten, mevrouw Van Amerongen... *(ze schuift een stoel aan, Amelie gaat aarzelend zitten)* Moeten we een ambulance bellen? De politie? Bent u gewond? U moet wél aangifte doen hoor... Ik bel 1-1-2.

AMELIE: *(met gesloten ogen, enigszins nagenietend)* Ik ben aangevallen. Door een heer met een hond.

JETTY: *(verontrust)* Ook dat nog. Bijtwonden. Daar moet je een tetanusprik voor krijgen, in je bil.

AMELIE: *(gelukzalig)* Hij had bruine ogen.

NEL: *(resoluut)* Ja, dat hebben alle honden. Zo'n pitbull zeker? Of een Doberman? Dat zijn ook van die rotzakken.

AMELIE: *(dromerig voor zich uit)* En een snor. Ik val op snorren. Wijlen mijn man had er ook een.

COBY: *(verbaasd)* Een hond met een snor? Weet u wel zeker dat het een hond was?

AMELIE: *(gelukzalig)* Een échte heer... Hij stelde zich keurig voor... Bond netjes zijn hond aan een boom. En toen pákte hij me. Héérlijk gewoon.

JETTY: *(verbijsterd)* Pardon?

NEL: *(woest)* Schandalig! En dat op úw leeftijd!

AMELIE: *(stralend)* Ja, goed hè? Dat ik dat nog mag meemaken! Op mijn leeftijd! Ik wist niet wat me overkwam! Want ik heb lang droog gestaan, hoor! Wat zeg ik? Op sommige plekken ben ik gewoon verschrompeld! En dan komt er zo'n heerlijke kerel... "Kom hier, lekker dier", zei hij... Ik dacht eerst dat-ie het tegen zijn hond had, ik dacht nog, ook vreemd, dacht ik, een sexuele relatie met je hond, dat zie je niet vaak, dacht ik, maar die hond was een reu, dus hij was gelukkig niet van de verkeerde kant, hij had het wel degelijk tegen mij, ik zag het heus goed, dus ik heb me meteen aangeboden, ik bedoel, zo'n buitenkansje, dat laat je je niet ontglippen, op mijn leeftijd, ik heb 'm m'n adres en telefoonnummer gegeven, hij zou het vanavond komen afmaken, zei hij, dus daarom ben ik nu hier, jullie moeten je supermooi maken, ik wil hem niet teleurstellen, hij rook heerlijk naar menthol, zó lekker fris, en hij heet Bas.

COBY: Die man?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto